

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 2013

Αριθμ. Πρωτ.: 1120

Προς:

1. Υπουργό Εσωτερικών
κ. Γιάννη Μιχαλάκη
Σταδίου 27
101 83 – Αθήνα
2. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας
και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
κ. Χαράλαμπο Αθανασίου
Λεωφ. Μεσογείων 96
115 27 – Αθήνα
3. Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης
και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
κ. Κυριάκο Μητσοτάκη
Βασ. Σοφίας 15
106 74 – Αθήνα

Κύριοι Υπουργοί,

Οι διατάξεις του σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών με τίτλο, «Επείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών» δείχνουν πώς πρόθεση της κυβέρνησης είναι να αντιμετωπίσει με δύο μέτρα και δύο σταθμά τους εργαζόμενους και τους αιρετούς σε θέματα, που σχετίζονται με πειθαρχικές και ποινικές διώξεις.

Και τούτο διότι μετά την τροποποίηση του Νόμου 4093/2012 οι εργαζόμενοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία, σε περιπτώσεις, που παραπέμπονται ενώπιον των Δικαστηρίων για κακουργήματα αλλά και για συγκεκριμένα πλημμελήματα καθώς και όταν ασκείται εις βάρος τους πειθαρχική δίωξη για μια σειρά πειθαρχικών παραπτώματων. Αρκεί, λοιπόν, η απλή παραπομπή στο ακροατήριο, χωρίς να περιμένει η υπηρεσία την έκδοση πρωτόδικης απόφασης (πόσο μάλλον τελεσίδικης), προκειμένου να τεθεί ένας εργαζόμενος σε αυτοδίκαιη αργία, κατά σαφή παραβίαση του «τεκμηρίου της αθωότητας», κερτημένου νομικού δικαιώματος για κάθε κατηγορούμενο.

Καταπατώντας, όμως, κάθε έννοια ισονομίας, σύμφωνα και με το άρθρο 39 του σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, τα πράγματα είναι διαφορετικά, όταν το ίδιο αδίκημα φέρεται να έχει διαπραχθεί από αιρετό. Συγκεκριμένα, η αιτιολογική έκθεση στο εν λόγω άρθρο αναφέρει «...είναι πράγματι σκόπιμο ο αιρετός Ο.Τ.Α. που κατηγορείται για κακουργήματα να τίθεται σε αργία έπειτα από καταδικαστική απόφαση σε πρώτο βαθμό. Η περίπτωση να αρκούσε η απλή παραπομπή του σε Ποινικό Δικαστήριο για τον ίδιο σκοπό κρίνεται ανεπιεικής καθώς είναι δυνατόν με τον τρόπο αυτό να στιγματιστεί κοινωνικά ο κατηγορούμενος καίτοι δεν έχει καταδικαστεί ακόμα και είναι πιθανό να αθωωθεί σε δεύτερο βαθμό...».

Επίσης, στην περίπτωση πλημμελημάτων αναφέρει «...κρίνεται σκόπιμο να απαιτείται τελεσίδικη απόφαση των ποινικών δικαστηρίων προκειμένου να τεθούν οι εν λόγω αιρετοί σε αργία....».

Εύλογα λοιπόν συμπεραίνει κανείς: Το ίδιο ποινικό αδίκημα, αντιμετωπίζεται διαφορετικά, εάν διεπράχθη από εργαζόμενο απ' ότι εάν διαπράχθηκε από αιρετό και μάλιστα με την αιτιολογία, ότι στην περίπτωση των αιρετών, αυτοί μπορεί να στιγματιστούν κοινωνικά ενώ είναι πιθανόν να απαλλαγούν σε δεύτερο βαθμό, σαν να μην ισχύουν οι ίδιοι ακριβώς κανόνες στην περίπτωση, που ένα ποινικό αδίκημα φέρεται να έχει διαπραχθεί από εργαζόμενο.

Κύριοι Υπουργοί,

Ο Νομοθέτης είναι υποχρεωμένος να μεριμνά για την προστασία του τεκμηρίου της αθωότητας όταν ο κατηγορούμενος είναι αιρετός, αδιαφορεί όμως όταν κατηγορούμενος είναι εργαζόμενος.

Είναι απαράδεκτο, κατά την λογική του Υπουργείου να στιγματίζεται κοινωνικά ο αιρετός, εφόσον ακόμη δεν έχει καταδικαστεί σε δεύτερο βαθμό ενώ από την άλλη πλευρά είναι αποδεκτό να στιγματιστεί κοινωνικά ο εργαζόμενος λες και η τιμή και υπόληψη του κάθε ανθρώπου «ζυγίζεται» ανάλογα με το αξίωμα, που κατέχει. Σε περίπτωση δε παραπομπής αιρετών για πλημμέλημα και προκειμένου αυτοί να τεθούν σε αργία απαιτείται καταδίκη με τελεσίδικη απόφαση, ενώ στις περιπτώσεις εργαζομένων η απλή παραπομπή... αρκεί για να στιγματιστεί κοινωνικά και υπηρεσιακά ένας εργαζόμενος.

Τέλος και με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο η έκθεση αιτιολογεί... τις προτεινόμενες διατάξεις, προκρίνοντας το τεκμήριο της αθωότητας και τα ατομικά δικαιώματα των αιρετών των Ο.Τ.Α. έννοιες και αρχές που για εμάς τους «απλούς εργαζόμενους» των Ο.Τ.Α. έχουν νόημα και ουσία όταν αφορούν σε όλους τους πολίτες αιρετούς ή μη, εργαζόμενους ή ανέργους, πλούσιους ή φτωχούς, έγχρωμους ή λευκούς, άνδρες ή γυναίκες...

Κύριοι Υπουργοί,

Ο Νομοθέτης στο σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών ερμηνεύει κατά το δοκούν τις έννοιες της ισονομίας και της ισοτιμίας, ενώ όφειλε να τις εφαρμόσει απαρέγκλιτα, όπως αυτές απορρέουν από τις αρχές της Δημοκρατίας, χωρίς καμία διάκριση για τους εργαζόμενους και τους αιρετούς. Κατόπιν τούτων, καλείστε να πάρετε θέση και να προβείτε σε όλες τις ενέργειες προκειμένου η προστασία του «τεκμηρίου της αθωότητας» να αφορά ισότιμα όλους τους πολίτες. Είναι απαράδεκτο ο ίδιος ο νομοθέτης να προωθεί την διάκριση των πολιτών απέναντι στον ίδιο το Νόμο.

Για την Εκτελεστική Επιτροπή της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Θέμης Μπαλασόπουλος

Γιάννης Τσούνης